

Medlemmer ville i Kommissionens Betænkning Pag. 14 kunne efterse dette. Jeg har forhandlet med en i disse Forhold meget sagtyndig Mand, som troede, at, naar man begrænsede Antallet til at omfatte dem, paa hvilke Benævnelsen i Virkeligheden passer, er et Antal af 100 maaske ansat vel høit, og det er det, der har ledet mig til at foreslaa Oprettelsen af en Anstalt for 60. I det andet Thing har man anset det for hensigtsmæssigt at holde Veien aaben til Udvidelse deraf, og det er sket. Altsaa den Argumentation fra de 318, som det ærede Medlem fremsførte, og de Konsekvenser, han uddrog deraf, kan jeg ikke vedkjende mig Nødtigheden af. Jeg antager, efter de Oplysninger, der foreligge, thi Andet har man ikke at holde sig til, at der kan være høist 100, paa hvilke dette finder Anvendelse, og at det er ønskeligt, at de optages i en Anstalt som denne, paa Grund af, at de ved Siden af at være Landsfuge ere deres Omgivelser i høi Grad til Besvær. Dette har altsaa været Anledningen til Lovforslaget. Den anden Grund, det ærede Medlem anførte for sit Forslag, var den, at vi ingen Oplysninger have om Bygningen, ingen Tegning eller Overslag og ikke vide, hvor stor Grunden bliver o. s. v. Der vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at disse Tegninger og Overslag jo altid have deres mislige Sider; men lad os se bort derfra og huse paa, at her er Tale om at forene sig med en Privatmand, der først skal skaffe sig en Grund at bygge paa, og han kan ikke røre sig og iforveien have en Grund, der er tilsalgs, saaledes paa rede Haand, at han kan faae den at kjøbe et Aar efter at han har forhandlet med Vedkommende; det kan ikke lade sig gjøre. Vil Sælgeren afhænde sin Eiendom, og der kommer en Leilighed til at afhænde den, gjør han det. Han kan træffe foreløbig Aftale med en Mand om eventuelt at faae en Grund, men videre kan han ikke gaa. Den Bygning, hvorom der oprindeligt var Spørgsmaal, er ikke mere at faae, Spørgsmaalet om den falder altsaa aldeles bort; men jeg har Haab om, at, hvis Lovforslaget vedtages, vil en velegnet Grund snart kunne erholdes, og Sagen derved komme i Gang. Saa som det ærede Medlem igjen til at tale om Bassehuset og henpegede paa en Udtalelse om, at man kunde modtage nogle af de Ulykkelige, der omhandles her, ogsaa paa denne Anstalt. Det er meget muligt. Jeg veed ikke, hvorfor det ikke allerede er sket, da der allerede har været stor Trang der-

til; men det forekommer mig, at, naar det ærede Medlem paa den ene Side nærede Haab om at faae en sikker Udvidelse af Bassehuset, naar Staten overtog det, og det tillige en billig Udvidelse, og paa den anden Side modsatte sig at samle det Hele ved Kjøbenhavn, ere disse to Betragtninger ikke i god Overensstemmelse med hinanden. Naar jeg ogsaa regner mig for en Modstander af at samle det Hele af den Art omkring Kjøbenhavn, vil jeg dog sige, at det kommer an paa, hvor nær det er ved Kjøbenhavn. Lægger man det paa et stærkt befærdet Sted og et tæt bebygget Sted, lader der sig gjøre vægtige Indvendinger derimod, og det Indvendinger, som ere gjorte med fulkommen god Føie. Hvad Bassehuset angaar, da ligger det i en tæt bebygget Egn, som gjør, at at man ikke kan gaa ind paa at knytte den fremtidige Udvidelse af et Foretagende i Landsfuges Interesse til dette Sted. Noget Saadant vil jeg bestemt fraraade. Derfor man senere skulde modtage Bassehuset som en Gave, — jeg har ikke hørt Noget dertil, jeg gjentager det, jeg har ingen andre Underretninger om de Hensigter, der ere tilstede, end de, der ere komne ad indirekte Veie gennem den Skrivelse, der er trykt i Betænkningen, som er afgiven i det andet Thing — maa man, hvis man tager det som Udgangspunkt, afhænde denne Eiendom og skaffe sig en anden bedre beliggende. Men det er en Fremtidstank, som jeg ikke skal gaa nærmere ind paa i dette Dieblit; at udvide Anlægget der, hvor det nu ligger, vil jeg anse for meget uheldigt. Ganste anderledes stiller Sagen sig derimod, dersom det er et Sted langt fjernet fra Kjøbenhavn; der bliver Spørgsmaalet om, hvorvidt det er saaledes beliggende, at Grunden er sund, at der er frisk Luft tilstede, god Plads for Vedkommende til at bevæge sig paa o. s. v., af overordentlig Betydning. Jeg ser dog ikke, at det kan være til nogen Skade, at det ligger i Nærheden af Kjøbenhavn, skjøndt det naturligtvis meget godt kunde lade sig gjøre at flytte det længere bort. Naar det ærede Medlem henviste til et Regnskab, som er aflagt i 1877 fra Anstalten paa Gamle Bassehus, da kan jeg ikke undlade at dvæle et Dieblit derved. Jeg har nemlig ogsaa dette Regnskab ved Haanden og den Beretning, som gaar forud for det. Det vil da ses deraf, at Balancen i dette Regnskab er kommen tilstede derved, at der er taget til Indtægt af Lotteriet meget nærved 22,000 Kr., der, naar Kassebehold-